

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conversione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

77. Bonzija coenob. & solitarij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

debat, tetricus, benignus, arridens, attento similis; ad pedem altaris in quo prostabat spiritus simulachrum, turba præsto erat minorum geniorum iussis eius parata obsequi: alterum quod vidit Palmerius extra urbem templum, colossæis horrebat statuis, auro magnificè illulis, & nobiliori cuidam Deo circum adstantibus cui positum fuerat id templum, hic verò palmorum quadraginta in lecto distentus, presso in cervical cubito sustentabat caput veluti dormitans; carnes iacentis nudas, pannus tegebat attalicus, eratque hoc pium Reginæ delirium vt hunc illi pannum, grauiorem hiberno frigore, æstate mitteret leuiorem, narrat & aliis de templis quæ in Quancei Prouincia viderat sanè magnificis, sed ita contemptim, & sordidè habitis, vt ora Deorum autem, araneorum textura fœdaret, in hæc templa boni illi Literati ad geniales cœnas, comœdias, noctes ludo potu alacritate omni ducendas confluunt: cæterum ministris sectæ huius, nemo est qui ad parentalia non vtatur, quod ea schemate habitus insolenti, & pia cantuum specie plurimum cohonestent; quin & ij quoque qui negant animum corpori esse superstitem, eos nihilominus adhibent, vt ex pompa iustorum funebrium quæ suis exsoluunt maioribus, famam apud populum captent pietatis. Sectæ tamen nefariæ decus nihil ita persuadet vt opinio sanctitatis, austeræ vitæ vsu & studio collecta; huius æmuli vitæ, inontes syluosos, & nudos ruguriolis, & cellis replent in quibus se assiduè cruciant; alij quidem eorum in aliquo quos fingunt plurimos Paradiso vt locum sibi metentur optimum; alij vt in vitam defuncti renascantur priori locupletiolem, & idoneam ad gradum Literati. Euidunt quidam in cristas rupium tam conspicuas vndique quam abruptas, & in excisis propria manu cauis illic degant tantò gloriosius, quantò miserius: pauci quos virtus audacior stimulat, si quam procul notarint cauernoso in saxo specum dumtaxat corpori suo parem, in eam se longo demissi fune æternùm condunt, nunquam postea cuiquam mortaliū cernendi, nisi in ore suæ cauernulæ statuarum instar in pedes arrecti; alendi verò suorum alicuius miseratione, paucillum iis orizæ, & frigidæ in alueolo submittentis, sic Anachoreta, & Cœnobitas sibi adornat cacodæmon Christi & Ecclesiæ contumeliosus; sunt enim illic etiam Cœnobitæ, qui æris pulsu excitantur ad cantus alternis choris celebrandos quæ summa ferè est eorum sanctitatis, præ qua, de reliquo idolorum cultum facillè negligunt, quod sibi ex cantu funerum lucri plus sentiant quam ex simulachris accedere. Locant item externis cubicula quos in cœnobia pertrahunt, eorumque hospitium ministerio, & quæstu sordido cauponantur; superciliosa gens primo aspectu, at vsu si qua vsquam effrons & flagitiosa, notunt hoc iis addictæ feminæ si quando illos præter leges Sinensis decori, pietatis gratia inuitarint; notunt Nicuæ (illorum Moniales) attonsæ pariter vt illi, pariterque vt illi Virgines, nempe omnium singulæ, omnesque singularum. Fixo demum inter se atque immobili decreto emit quisque illorum puerum

(quæ

77.
Bonzi) cœ-
nob. & soli-
tarij.

(quæ merx apud Sinas vilis & obuia) alit, educat, instituit, quem cellæ, instituti, & virtutum hæredem relinquat; quo si minus augendæ, conseruandæ saltem improbæ nationi ab iisdem quidem prouisum est, sed hoc ipso euadit in facem hominum reiectitiam, & ita despiciatam, vt pecudis capite veneant, adeo illorum immania scelera, omnes illorum & latendi, & dissimulandi euertunt fallacias. Quamobrem sæpius Præfectorum iussu cæduntur publicè à carnificibus eo maiorem à populo gratiam inituris quò peius illos habuerint.

Tertiam denique ortu Sinensem religionis sectam, annos natam bis mille ducentos, nullus genuit parens, quem veneratur pro Magistro: nec scholam aperuit, nec discipulos finxit, nec libros reliquit doctrinæ suæ vicarios, homo bestia, & demens, hoc vno sapiens, quod cerebri sùt, quàm impias, tam stultas delirationes omnes secum voluit interire. Sed eas quidam eius necessarij resollas, in posterorum memoriæ protrudere; capti enim eius inuento quodam de rerum inter se diuinarum & ciuiliū ordine, quicquid dicentis ab ore lutulentum & absorum flueret, tanquam aurum tollebant purgatissimæ veritatis: inde illo mortuo hæresim concinnarunt, quam sectam Senis cognominant, quod putent illum quem audierant Laum, annos octoginta nascendo laborasse, quam nunc etiam fabulam Sinenses pro mysterio venerantur: at eius coæui Confusij inuida æmulatione, significare voluerunt, tanta Laum nascentem fuisse sapientia præditum, quanta homines octogenarij. Vitam in commune non agunt; suo quisque in late habitat; extra paucos sectæ solennes ritus, cultu proprio nunquam induuntur, capillos, & barbam nutriunt, discernuntur ab Laicis ligni tenuis corona quam suggesta in glomum comæ imponunt; quæ profitentur ingenti numero, fallendi ars omnia comprehendit. Chemicam igitur Vagi circumferunt; potiones spondent miscentque ambrosias, quibus homines senio, mortique præripiant; harum vim in seipsis ostentant, nam si post tria, & plura si libet secula in ætatis flore denuo exhibent; habent suis in templis suorum statuas beatorum, quos nempe nunquam mors attigit, sed vitæ saturos aliud ex alio adsciuit cælum; aut terræ amantes, iuga montium defæcatissima excerpere, vbi media solis fulgentiores luce, nullis obnoxij malis aut casibus, aura leuiore æuum ducunt beatum, sed iis adspectabiles solum qui sectariorum oculos adepti fuerint: ac sanè pronum est creditu, illos inter mortuum deserta simulachris illudi visu gratissimis, cum toti sint in maleficis artibus, & Necromantas complures mitificè colant qui librorū suorum peste nefaria Sinas funestant, & regno tam latè lucem magicam propagarunt, quàm præcipiti ad eam libidine curiosa ingenia rapiuntur, aiunt hi tamen se nihil ex ea decerpere nisi quod bono communi proficit, noceat nemini; quod malos dæmones expellat; nouas ædes ab infestis casibus munit; moderetur ventorum & nubium impetus; morbos sanat; infortunia quælibet anteuertat; in quibus longum & otiosam sit

M

78.
Tertia secta
Sinarū pro-
pria.